

بررسی تاریخیچه و پراکندگی شعایر اسلامی در نمای خارجی منازل مسکونی شهر تازه آباد ثلاث باباجانی از آذر ماه ۱۳۸۱ شمسی تا ۲۱ آبان ماه ۱۳۹۶ (زلزله ۷.۳ ریشتری ازگله)

برهان عباسی^۱، هدایت رستمی

^۱ کارشناس ارشد تاریخ عمومی جهان- مدرس سابق دانشگاه پیام نور شعبه تازه آباد

چکیده

شهر تازه آباد مرکز شهرستان ثلاث باباجانی در دشت خُر(وَر/اور) واقع شده است. این دشت در طول تاریخ مناسب ترین مسیر جهت ایجاد ارتباط بین مناطق خاورمیانه با سرزمین های آسیای میانه، هند و چین بوده است. بنابراین تاریخی بسیار پرفرازونشیب دارد. یکی از جالب ترین مقاطع تاریخی دشت خُر(وَر/اور) تاریخیچه یک قرن گذشته آن می باشد چراکه پس از چندبار دست به دست شدن میان جاف های سنی مذهب و گوران ها و قلخانی های یارسانی مذهب سرانجام با خرید آن در سال ۱۲۹۹ شمسی توسط باباجانی ها و با پشت سرگذاشتن تاریخیچه ای پرتنش با بنای شهری نو در داخل و اطراف قلعه سلیمان خان گوران توسط آنان هویتی اسلامی پیدا کرد. با وجود چالش های متعدد، باتوجه به پتانسیل های متعدد و متنوع و کم نظیر تازه آباد از قبیل قابلیت های ارتباطی و طبیعت متنوع در حال تبدیل شدن به شهری توسعه یافته می باشد؛ در صورتی که جاده سنتی تازه آباد به کرمانشاه از طریق دارمازله و دشت لیل و کوزران احداث شود تازه آباد به مانند موقعیت تاریخی و باستانی آن می تواند به نقطه ای مهم در ترانزیت بین الملل تبدیل گردد. با بررسی نمای خارجی منازل مسکونی این شهر الگویی قابل تعریف از نحوه پراکندگی شعائر اسلامی به دست آمد. تأثیرگذارترین فاکتورهای تعیین کننده پراکندگی این شعائر مناطق حاشیه ای شهر و نیز مساجد هستند. شهرک هنجیربوس و شهرک ابراهیم آباد را می توان مذهبی ترین مناطق شهر از منظر تراکم شعائر اسلامی در نمای منازل مسکونی آنان دانست. سپس مساجد شهر بیشترین تأثیر را در ایجاد شعائر مزبور داشته اند به طوری که هرچقدر به حوزه مساجد نزدیک تر می شویم تراکم شعائر مذکور بیشتر می شود.

واژه های کلیدی: دشت خُر(وَر/اور)، باباجانی، تازه آباد، اسلامی، بیگزاده، یارسان، قلخانی